

Tin Lành Theo Ma-thi-ơ (80)
Chúa Giê-su Đi Trên Mặt Biển
Ma-thi-ơ 14:22 – 36
Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Kỳ trước chúng ta đã tra khảo Ma-thi-ơ 14:13 – 21, hôm nay chúng ta tra khảo đoạn Kinh Thánh kế tiếp:

Ma-thi-ơ 14:22 – 36 ²² Kế đó, Chúa liền hối môn đồ xuống thuyền, qua trước bờ bên kia, trong khi Chúa đang truyền cho dân chúng tan đi. ²³ Xong rồi, Chúa lên núi để cầu nguyện riêng; đến chiều tối, Chúa ở đó một mình. ²⁴ Bấy giờ, thuyền đã ra giữa biển rồi, vì gió ngược, nên bị sóng vỗ. ²⁵ Song đến canh tư đêm ấy, Đức Chúa Giê-su đi bộ trên mặt biển mà đến cùng môn đồ. ²⁶ Khi thấy Chúa đi bộ trên mặt biển, thì môn đồ bối rối mà nói rằng: “Ấy là một con ma;” rồi sợ hãi mà la lên. ²⁷ Nhưng Đức Chúa Giê-su liền phán rằng: “Các ngươi hãy yên lòng; ấy là ta đây, đừng sợ!” ²⁸ Phi-e-rơ bèn thưa rằng: “Lạy Chúa, nếu phải Chúa, xin khiến tôi đi trên mặt nước mà đến cùng Chúa.” ²⁹ Chúa phán rằng: “Hãy lại đây!” Phi-e-rơ ở trên thuyền bước xuống, đi bộ trên mặt nước mà đến cùng Đức Chúa Giê-su. ³⁰ Song khi thấy gió thổi, thì Phi-e-rơ sợ hãi, hòng sụp xuống nước, bèn la lên rằng: “Chúa ơi, xin cứu lấy tôi!” ³¹ Tức thì Đức Chúa Giê-su giơ tay ra nắm lấy người, mà nói rằng: “Hỡi người ít đức tin, sao ngươi hồ nghi làm vậy?” ³² Chúa cùng Phi-e-rơ lên thuyền rồi, thì gió yên lặng. ³³ Các người trong thuyền bèn đến quì lạy Chúa mà nói rằng: “Thầy thật là Con Đức Chúa Trời!” ³⁴ Khi qua biển rồi, Chúa và môn đồ đến xứ Ghê-nê-xa-rét. ³⁵ Người xứ đó nhận biết Chúa, thì sai người báo tin cho khắp các miền xung quanh, và họ đem các kẻ bệnh đến cùng Chúa, ³⁶ xin chỉ cho rờ đến viền áo mà thôi; vậy ai rờ đến cũng đều được lành bệnh cả.

Bây giờ tôi sẽ giải thích đoạn Kinh Thánh này cho các bạn từng bước một.

Tương Giao với Đức Chúa Trời là Cần Thiết cho Tâm Hồn và Thân Thể của Chúng Ta

Ma-thi-ơ 14:22 – 23 ²² Kế đó, Chúa liền hối môn đồ xuống thuyền, qua trước bờ bên kia, trong khi Chúa đang truyền cho dân chúng tan đi. ²³ Xong rồi, Chúa lên núi để cầu nguyện riêng; đến chiều tối, Chúa ở đó một mình.

Sau khi Chúa Giê-su biến hóa năm con cá và hai cái bánh thành vô số lương thực cho năm ngàn người ăn no, Chúa và các môn đồ đều mệt mỏi và cần nghỉ ngơi để phục hồi lại tâm thần.

Chúa Giê-su Đi Trên Mặt Biển

Cho nên Chúa bảo các môn đồ xuống thuyền để đi qua trước bờ bên kia, còn Chúa thì truyền lệnh cho dân chúng tan đi. Sau đó Chúa Giê-su lên núi cầu nguyện riêng.

Đoạn Kinh Thánh trên chỉ ra rằng khi chúng ta thấy thân thể và tâm trí mệt mỏi, thì chúng ta cần phải yên tĩnh trước mặt Đức Chúa Trời để tương giao với Ngài, hầu cho tiếp nhận được lực lượng của Ngài vào trong tâm hồn chúng ta. Ấy là cực kỳ quan trọng. Nhưng buồn thay! Thông thường khi người ta mệt mỏi, có người thì nằm nghỉ trên giường, có người thì coi TV, nghe nhạc v.v. Chính nhiều người Tín Đồ Cơ Đốc cũng không nghĩ đến việc tương giao với Chúa Trời khi họ mệt mỏi.

Trạng Thái Biệt Lập Là Cần Thiết trong Việc Tương Giao với Chúa Trời

Điểm thứ hai là nếu chúng ta muốn tương giao với Chúa Trời thì chúng ta phải ở trong trạng thái biệt lập. Có người nói rằng: "Ta có thể tương giao với Chúa Trời ở chỗ nào cũng được, không cần phải ở riêng một mình!" Hỡi các bạn ơi, chính Chúa Giê-su cũng phải đi lên núi để tương giao với Chúa Trời, huống chi là loài người chúng ta! Chẳng lẽ chúng ta còn hay hơn Chúa Giê-su chăng? Bởi vậy trong Ma-thi-ơ chương 6 Chúa Giê-su đã dạy rằng chúng ta phải đi vào phòng riêng để cầu nguyện.

Ma-thi-ơ 6:6 ⁶ Song khi người cầu nguyện, hãy vào phòng riêng, đóng cửa lại, rồi cầu nguyện Cha người, ở nơi kín nhiệm đó; và Cha người, là Đấng thấy trong chỗ kín nhiệm, sẽ thưởng cho người.

Trong đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 6:6 Chúa Giê-su dạy rằng khi chúng ta cầu nguyện cùng Đức Cha trên trời, chúng ta cần phải đi vào phòng riêng. Chúng ta cầu nguyện là để tương giao với Đức Cha, chứ không phải để khoe khoang chính mình trước mặt thiên hạ.

Bởi vậy, chẳng những chúng ta phải đi vào phòng riêng, mà cả tâm hồn của chúng ta cũng phải biệt lập nữa, có nghĩa là chúng ta phải tập trung tâm thần vào Đức Cha trên trời, chứ không nên nghĩ về chuyện của người ta, hoặc chuyện riêng của mình hoặc việc đề cao chính mình. Nếu chúng ta cứ nghĩ về chuyện này chuyện kia, và tâm linh thì tràn đầy lo âu hoặc thù oán, cho dù chúng ta ở trong phòng riêng một mình, chúng ta vẫn không thể tương giao với Chúa Trời.

Các Môn Đồ ở trên Mặt Biển Suốt Đêm

Ma-thi-ơ 14:24 – 25 ²⁴ Bấy giờ, thuyền đã ra giữa biển rồi, vì gió ngược, nên bị sóng vỗ. ²⁵ Song đến canh tư đêm ấy, Đức Chúa Giê-su đi bộ trên mặt biển mà đến cùng môn đồ.

Đoạn Kinh Thánh trên nói rằng Chúa Giê-su lên núi cầu nguyện riêng cho đến canh tư, rồi Chúa mới từ trên núi đi xuống. Hồi đó chính phủ La-mã chia một đêm thành 4 canh, canh tư là canh sau cùng, vậy có nghĩa là các môn đồ đã ở trên mặt biển suốt đêm gần 12 tiếng đồng hồ, và vì gió ngược, nên bị sóng vỗ. Hơn nữa Chúa Giê-su thì không ở trên thuyền cùng với họ.

Xin các bạn để ý, chính Chúa Giê-su đã sắp xếp mọi việc như thế! Chúa làm như vậy có mục đích gì?

Trong bài giảng trước “Năm Cái Bánh và Hai Con Cá” chúng ta đã thấy rằng khi Chúa làm phép lạ để cho năm ngàn người ăn no, Chúa muốn dạy bảo dân chúng nên tìm cầu thứ đồ ăn thuộc linh tồn tại cho đến sự sống đời đời, và đồng thời Chúa cũng giảng dạy một bài học thuộc linh cho các môn đồ nữa (Xin đọc bài giảng trước “Năm Cái Bánh và Hai Con Cá” để hiểu rõ hai điểm này). Đoạn Kinh Thánh hôm nay chỉ ra rằng Chúa Giê-su sắp xếp mọi việc để cho các môn đồ ở trên mặt biển suốt đêm, thuyền bị sóng vỗ. Chúa có phải muốn giảng dạy một bài học thuộc linh khác cho họ chăng?

Chúa Giê-su Trau Dồi Đức Tin của Các Môn Đồ

Trước kia có một lần khi Chúa Giê-su cùng các môn đồ ở trên mặt biển, Chúa đã làm yên tịnh gió và biển. Chúng ta đọc lại đoạn Kinh Thánh Ma-thi-ơ 8:23 – 27 mô tả sự kiện này.

Ma-thi-ơ 8:23 – 27 ²³ Kế đó, Chúa Giê-su xuống thuyền, các môn đồ theo Chúa. ²⁴ Bỗng nhiên biển nổi bão lớn, đến nỗi sóng che phủ thuyền; nhưng Chúa đang ngủ. ²⁵ Các môn đồ đến gần, đánh thức Chúa, mà thưa rằng: “Chúa ơi, xin cứu chúng tôi, chúng tôi sắp chết!” ²⁶ Chúa nói rằng: “Tại sao các ngươi sợ, hỡi kẻ ít đức tin?” Chúa bèn đứng dậy, quở gió và biển; thì liền yên lặng như tờ. ²⁷ Những người đó lấy làm lạ, nói rằng: “Người này là ai, mà gió và biển đều vâng lệnh người?”

Đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 8:23 – 27 chỉ ra trạng thái ít đức tin của các môn đồ. (Xin các bạn đọc bài giảng “Sợ Hãi và Ít Đức Tin” để hiểu rõ ý nghĩa của đoạn Kinh Thánh này, ở đây tôi không lập lại lời giải thích nữa.) Lúc đó Chúa Giê-su ở ngay trong thuyền cùng với họ, khi họ thấy biển nổi bão lớn đến nỗi sóng che phủ thuyền, họ rất sợ hãi và kêu cầu Chúa cứu vớt họ. Khi Chúa Giê-su thức dậy, Chúa khiển trách các môn đồ là kẻ ít đức tin, rồi Chúa quở gió và biển, và liền yên lặng như tờ.

Chúa Giê-su Đi Trên Mặt Biển

Xin các bạn để ý, cho dù biển nổi bão lớn, đến nổi sóng che phủ thuyền, nhưng Chúa Giê-su ở trong cùng một chiếc thuyền với các môn đồ, đáng lẽ họ không cần phải sợ hãi gì cả, trừ phi họ không tin vào quyền năng của Chúa. Bởi vậy Chúa khiển trách họ là “kẻ ít đức tin!”

Còn trong đoạn Kinh Thánh hôm nay Ma-thi-ơ 14:22 – 36, các môn đồ lại gặp gió bão nữa, nhưng lần này Chúa không ở trên thuyền, Chúa đang cầu nguyện trên núi suốt đêm. Các môn đồ chắc sợ hãi hơn lần trước nhiều! Chúa Giê-su đã sắp xếp mọi việc như thế với mục đích gì?

Ma-thi-ơ 14:25 – 27 ²⁵ Song đến canh tư đêm ấy, Đức Chúa Giê-su đi bộ trên mặt biển mà đến cùng môn đồ. ²⁶ Khi thấy Chúa đi bộ trên mặt biển, thì môn đồ bối rối mà nói rằng: “Ấy là một con ma;” rồi sợ hãi mà la lên. ²⁷ Nhưng Đức Chúa Giê-su liền phán rằng: “Các người hãy yên lòng; ấy là ta đây, đừng sợ!”

Chúa Giê-su cầu nguyện đến canh tư rồi mới từ trên núi đi xuống. Ở phần trên tôi đã giải thích rằng canh tư là canh sau cùng trong một đêm. Sau một đêm chèo thuyền trên biển, lúc đó chiếc thuyền của các môn đồ đã rất xa bờ biển rồi. Chúa Giê-su phải đi bộ trên mặt biển mới có thể đến gần chiếc thuyền, khi các môn đồ thấy Chúa đi trên mặt nước, họ bối rối mà kêu lên: “Ấy là một con ma!” rồi sợ hãi mà la lên. Chúa Giê-su liền nói cùng họ rằng: “Các người hãy yên lòng; ấy là ta đây, đừng sợ!”

Xin các bạn để ý, lần này Chúa Giê-su không có khiển trách họ là kẻ ít đức tin. Lần này Chúa không phải ở trong cùng một chiếc thuyền với họ, họ đã trèo thuyền trong gió bão suốt đêm, họ vừa mệt mỏi lại vừa sợ hãi; rồi thất tình linh họ thấy hình ảnh của một người đi bộ trên mặt biển, họ nghĩ rằng ấy là một con ma và la lên. Tình hình này là khác biệt hẳn với tình hình trong Ma-thi-ơ 8:23 – 27. Chúa Giê-su không khiển trách các môn đồ, mà Chúa còn yên ủi họ nữa. Chúa đã sắp xếp mọi việc như thế là để tra dồi các môn đồ hầu cho đức tin của họ trở nên vững mạnh hơn!

Đức Tin của Phi-e-rơ

Ma-thi-ơ 14 :28 – 36 ²⁸ Phi-e-rơ bèn thưa rằng: “Lạy Chúa, nếu phải Chúa, xin khiến tôi đi trên mặt nước mà đến cùng Chúa.” ²⁹ Chúa phán rằng: “Hãy lại đây!” Phi-e-rơ ở trên thuyền bước xuống, đi bộ trên mặt nước mà đến cùng Đức Chúa Giê-su. ³⁰ Song khi thấy gió thổi, thì Phi-e-rơ sợ hãi, hòng sụp xuống nước, bèn la lên rằng: “Chúa ơi, xin cứu lấy tôi!” ³¹ Tức thì Đức Chúa Giê-su giơ tay ra nắm lấy người, mà nói rằng: “Hỡi người ít đức tin, sao người hồ nghi làm vậy?” ³² Chúa cùng Phi-e-rơ lên thuyền rồi, thì gió yên lặng. ³³ Các người trong thuyền bèn đến quì lạy Chúa mà nói rằng: “Thầy thật là Con Đức Chúa Trời!” ³⁴ Khi

qua biển rồi, Chúa và môn đồ đến xứ Ghê-nê-xa-rét.³⁵ Người xứ đó nhận biết Chúa, thì sai người báo tin cho khắp các miền xung quanh, và họ đem các kẻ bệnh đến cùng Chúa,³⁶ xin chỉ cho rờ đến viền áo mà thôi; vậy ai rờ đến cũng đều được lành bệnh cả.

Trong số các môn đồ ở trên thuyền, chỉ có một mình Phi-e-rơ muốn bắt chước Chúa Giê-su đi trên mặt nước. Điểm này chứng tỏ rằng đức tin của người là lớn hơn đức tin của các môn đồ khác. Khi Chúa phán rằng : “Hãy lại đây!” thì Phi-e-rơ bước xuống và đi bộ trên mặt nước mà đến cùng Chúa, người không có chìm! Nhưng khi Phi-e-rơ nhìn thấy gió thổi thì người sợ hãi, và sụp xuống nước !

Tại sao Phi-e-rơ sụp xuống ? Tại vì người nhìn vào gió ! Khi người nhìn vào Chúa Giê-su thì người không chìm, người có thể đi trên mặt nước. Nhưng chính là khi người nhìn vào gió mà không nhìn vào Chúa thì người sụp xuống nước và la lên rằng : “Chúa ơi, xin cứu lấy tôi!” Tức thì Chúa Giê-su giơ tay ra nắm lấy người, và lần này Chúa khiển trách người rằng : “Hỡi người ít đức tin, sao người hồ nghi làm vậy?”

Kết Luận

Trong sự kiện Chúa Giê-su đi bộ trên mặt nước chúng ta có thể rút ra những bài học thuộc linh này:

- Khi chúng ta gặp khó khăn gian nan, chúng ta đừng bao giờ cần nhản nghịch lại Đức Chúa Trời; Ngài dùng những khó khăn gian nan này để trao đổi đức tin của chúng ta.
- Khi Chúa Trời giao những công việc khó khăn cho chúng ta làm, chúng ta có thể cầu xin Ngài ban lực lượng để làm trọn vẹn những việc đó, và Ngài hẳn ban cho ta vậy.
- Khi Đức Chúa Trời ban cho chúng ta lực lượng để làm những công việc của Ngài, chúng ta phải tin tưởng hoàn toàn vào Ngài, chúng ta đừng bao giờ hoài nghi quyền năng và lòng nhân từ thương xót của Ngài.